

der skal ske en samlet vurdering af behovet og behovet for udvikling.

Spørgsmål nr. 42:

Kan ministeren bekræfte, at udgifterne til den uvildige konsulentordning på handicapområdet, jf. § 15 i lovforslaget, hidtil har været dækket af staten, men at det i forbindelse med kommunalreformen på det sociale område planlægges at finansiere driften via de midler, som de nuværende amter bruger på det sociale område?

Svar:

Som følge af kommunalreformen videreføres Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet jf. § 15 i Lov om social service. Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet er etableret som en selvejende institution i medfør af lov nr. 489 af 7. juni 2001 om ændring af lov om social service (grundtakstfinansiering).

Opgaveomlægningerne i forbindelse med kommunalreformen vil medføre at en række opgaver indenfor socialområdet blive mindre eller falder bort, herunder dobbeltvisiteringen i grundtakstsager og sekretariatsbetjeningen af klage- og ældreråd, og at der derved frigives midler som bl.a. kan anvendes til at finansiere Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet.

Der skal dog gøres opmærksom på, at forhandlingerne om konsekvenserne for den samlede økonomi af kommunalreformen endnu ikke er afsluttet.

Spørgsmål nr. 46:

Ministerens bedes oplyse, hvorvidt en kommune skal betale for det antal pladser i regionale institutioner/tilbud, der er godkendt/bestilt i forbindelse med den årlige rammeaftale, eller om kommunen skal betale for dens faktiske forbrug af pladser.

Svar:

Rammeaftalen mellem regionen og regionens kommuner bliver til på grundlag af en redegørelse fra hver enkelt kommune til regionen om kommunens forventede behov. Regionen udarbejder herefter på grundlag af de kommunale redegørelser et samlet udspil for hele regionen til dækning af kommunernes behov for regionalt

drevne tilbud. Denne proces sikrer en høj grad af åbenhed og gennemsigtighed mellem alle kommunerne og dermed et godt fælles grundlag for at opnå enighed.

Rammeaftalen giver ikke den enkelte kommune en »trækningsret«, som man ikke kan overskride. Rammeaftalen fastlægger regionens forpligtelse i forhold til samtlige kommuner under ét i regionen.

Rammeaftalerne er heller ikke tænkt som et simpelt bestillingssystem for pladser, hvor den afgivne bestilling ikke kan fraviges. Rammeaftalerne skal skabes i en dialog mellem kommunerne og regionen, hvor den enkelte kommune fx også oplyser om, hvilke forbyggende foranstaltninger man planlægger på hjemløseområdet, hvilke nye boformer, der planlægges som en aflastning for forsorgshjemmene fx udslusningsboliger, alternative plejehjem, skæve huse til skæve eksistenser osv., dvs. informationer, som indgår som baggrund for regionernes udarbejdelse af udkast til en samlet rammeaftale.

Den samlede rammeaftale for kommunerne i regionen udgør således regionsrådets beslutningsgrundlag for, hvor mange pladser der samlet vil være brug for i den kommende periode.

Kommunerne betaler for deres faktiske forbrug af pladser. I takstfastsættelsen er taget højde for en vis overskudskapacitet til brug for akutte behov.

Kommunerne hæfter således ikke for de pladser, der er »bestilt« i den årlige redegørelse til regionen. Begrundelsen herfor er, at en sådan bestemmelse vil skabe et ufleksibelt system, hvor det kan frygtes, at kommunerne underanmelder deres behov for pladser af frygt for at komme til at skulle betale for uforbrugte pladser. Det kan skabe risiko for akut pladsmangel og dårligere løsninger for borgerne, såfremt der ikke er bestilt de adækvate tilbud.

Spørgsmål nr. 55:

Hvordan vil ministeren sikre den enkelte handicappede i den lille kommune?

Svar:

På det sociale område er det kommunalreformens formål at samle et entydigt ansvar i forhold til borgerne i kommunen.